ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Η διατροφική ανεξαρτησία του λαού από το κεφάλαιο αναγκαίος όρος για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης

Σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές όπως και αυτή της υγειονομικής κρίσης της επιδημίας του κορωνοϊού βγαίνουν στην επιφάνεια βασικά ερωτήματα:

Θα υπάρχουν τρόφιμα; Ποιος τα παράγει; Ποια είναι η ποιότητά τους; Ποιος ελέγχει την παραγωγή; Ποιο είναι το δίκτυο διανομής; Ποιος ελέγχει όλη αυτή τη διαδικασία;

Τα ίδια ερωτήματα μπαίνανε βίαια τη περίοδο του δημοψηφίσματος το 2015 αλλά και σε άλλες κρίσιμες στιγμές της ιστορίας του λαού μας.

Σήμερα στην Ελλάδα έχουν γίνει σοβαρά βήματα ολοκλήρωσης της υποταγής του

αγροτοδιατροφικού τομέα στη λογική του κέρδους μέσω των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων και της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής της Ε.Ε.

Έχουμε **πλέον συγκέντρωση γης και παραγωγής** σε λίγα χέρια με ταυτόχρονη **ερήμωση** πεδινών, ημιορεινών και ορεινών περιοχών αλλά και τη διάλυση -επιχειρηματικοποίηση των συνεταιρισμών.
Η χέρσα γη αυξάνεται παράλληλα με την ισχυροποίηση των μεγαλοαγροτοκτηνοτρόφων και τη μείωση των βιοπαλαιστών αγροτοκτηνοτρόφων.

Τα τελευταία χρόνια τα μνημόνια αποτέλεσαν μια ποιοτική τομή και επιτάχυναν ειλημμένες αποφάσεις των κυβερνήσεων και της Ε.Ε:

Πρώτον συνέβαλλαν στο σπάσιμο της συμμαχίας του κεφαλαίου με μερίδα της συνεταιριστικής γραφειοκρατίας στην ύπαιθρο , διαμορφώθηκε ένα νέο επιτελικό στρώμα το οποίο μετά από διεργασίες και συγκρούσεις στρατεύεται προσωρινά με τη κυβέρνηση της ΝΔ (βλ. νέο νόμο για συνεταιρισμούς)

Δεύτερον πουλήσανε – κλείσανε – περιθωριοποιήσανε τις βιομηχανίες λιπασμάτων, τις γαλακτοβιομηχανίες ΔΩΔΩΝΗ και ΑΓΝΟ, τη βιομηχανία ζάχαρης, τη ΣΕΚΑΠ και άλλες παραγωγικές δραστηριότητες. **Ιδιωτικοποιήσανε – ξεπουλήσανε την ΑΤΕ**.

Τρίτον επιτάχυναν τις διαδικασίες για το **«μητρώο αγροτών – αγροτικών εκμεταλλεύσεων»**, τη νέα φοροεπιδρομή, τον συνεταιριστικό Καλλικράτη και την ταχύτατη διείσδυση των τραπεζιτών στη παραγωγή (χαρακτηριστικά τα τελευταία «επενδυτικά» πακέτα που διαφημίζουν οι συστημικές τράπεζες).

Η δυνατότητα αυτονομίας στη παραγωγή τροφίμων **αποτελεί αναγκαίο παράγοντα όχι μόνο για τη διατροφή του λαού αλλά και για την ελευθερία του**. Η πλήρη καπιταλιστικοποίηση της αγροτικής παραγωγής πέρασε με τον ιδεολογικό μανδύα του **«δεν παράγουμε τίποτα», κάτι σαν «το μαζί τα φάγαμε» ή την τη λογική της «ατομικής ευθύνης» για τη διάδοση του κορωνοϊού.**

Τα **στοιχεία όμως και η πραγματικότητα** καταρρίπτουν τα ιδεολογήματα ότι δεν παράγουμε τίποτα. Μελέτη της ΠΑΣΕΓΕΣ (λίγο πριν διαλυθεί) αποδεικνύει ότι η αυτάρκεια της χώρας σε βασικά αγροτικά διατροφικά προϊόντα φτάνει το.... 94%!. Μάλιστα, η αγροτική παραγωγή αυξάνεται οριακά τα τελευταία χρόνια με αυτούς που παράγουν όμως να μειώνονται..... Στη φυτική παραγωγή, η αυτάρκεια στα δημητριακά είναι στο 82% (το

μικρότερο ποσοστό εντοπίζεται στο μαλακό στάρι 32% λόγω πολιτικής ενίσχυσης του σκληρού σιταριού) , στο ρύζι 171%, στη πατάτα 80%. Στη ζάχαρη (παρά την υπονόμευση της παραγωγής της) μαζί με τη στέβια 100%. Στα πορτοκάλια 167%, στα λεμόνια 67%, στα φρούτα 128%, ενώ χαμηλή διαπιστώνεται στον κλάδο των οσπρίων 39%. Στα επιτραπέζια σταφύλια έχουμε 133% ενώ παράγουμε 5 εκατομμύρια λίτρα κρασί. Στη ζωϊκή παραγωγή το ποσοστό αυτάρκειας ανέρχεται κατά μέσο όρο στο 73%. Στο κρέας 56%, με το μικρότερο ποσοστό στο βόειο κρέας 30% και το υψηλότερο στο αιγοπρόβειο 94%. Στην κατηγορία των γαλακτοκομικών-τυροκομικών προϊόντων, η φέτα με ποσοστό 147% υπερβαίνει το μέσο όρο της κατηγορίας, που κυμαίνεται στο 80%. Στο μέλι και στα αυγά, καταγράφεται ποσοστό 92% και 91% αντίστοιχα ενώ στην αλιεία χωρίς τις ιχθυοκαλλιέργειες είναι 125%.....Όπου το ποσοστό δεν είναι 100% αυτό οφείλεται στη πολιτική της Ε.Ε. (αυτό αποτελεί κοινό μυστικό όλων των φτωχομεσαίων αγροτοκτηνοτρόφων στην ύπαιθρο ανεξάρτητα ιδεολογικής τοποθέτησης).

Η φυτική και η ζωική παραγωγή καλύπτει σήμερα το 25% της έκτασης της χώρας ενώ θα μπορούσε να είναι τουλάχιστον το 40-50% με τη δυνατότητα να τρεφόμαστε και να τροφοδοτούμε άλλους τόσους !!!

Όλα αυτά τα μεγάλα ποσοστά διαμορφώνονται με κριτήριο το κέρδος, την εξαγωγική αναπτυξιακή παραγωγή (sic) και όχι τη κάλυψη των διατροφικών αναγκών του λαού.

Οι υπογράφοντες γεωπόνοι πιστεύουμε ότι χρειαζόμαστε μια αγροτοκτηνοτροφική παραγωγή **με κριτήριο τη κάλυψη των βασικών διατροφικών αναγκών του κάθε λαού** και μετά την εξαγωγική δραστηριότητα στα πλαίσια των διεθνιστικών σχέσεων αλληλεγγύης, ειρήνης και φιλίας των λαών.

Το ζήτημα είναι ότι η παραγωγή και η διαχείριση των αγροτοκτηνοτροφικών προϊόντων ελέγχεται **από μια χούφτα καπιταλιστών** στην Ελλάδα και από **αγροτοδιατροφικούς κολλοσούς** σε παγκόσμιο επίπεδο που διαπλέκονται μεταξύ τους.

Μεγάλη σημασία έχει η κατανόηση της αλλαγής των συσχετισμών στην αγροτική παραγωγή της χώρας. Στην Ελλάδα τα τελευταία 20 χρόνια έχει διαμορφωθεί πιο έντονα στον αγροτοδιατροφικό τομέα **το μπλοκ που ισχυροποιείται-κερδίζει** και αποτελείται από: το αγροτοδιατροφικό κεφάλαιο, το οποίο αποτελεί μια από τις ναυαρχίδες του ελληνικού κεφαλαίου, των ντόπιων καπιταλιστών με τα καταστήματα εμπορίας τροφίμων , το κύκλωμα μεγαλέμπορων- βιομηχάνων (ζωοτροφών , λιπασμάτων, φαρμάκων), τους μεγαλοαγροτοκτηνοτρόφους, τη νέα «συνεταιριστική» γραφειοκρατία αλλά και όλο το

πολιτικό και επιστημονικό προσωπικό που τους στηρίζει.

Από την άλλη οι φτωχοί και αρκετοί μεσαίοι αγροτοκτηνοτρόφοι, στους οποίους μειώνεται το απαραίτητο για να ζήσουν εισόδημα, οι Έλληνες μισθωτοί στον αγροτοδιατροφικό τομέα («μόνιμοι» και εποχικοί), οι ξένοι μετανάστες εργάτες, και οι μικροί αυτοαπασχολούμενοι του χώρου (π.χ. γεωτεχνικοί, ψαράδες, τεχνίτες, άλλα επαγγέλματα που εξαρτώνται από την αγροτική παραγωγή).

Η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί αλλά και οι τεράστιες επιστημονικοτεχνικές δυνατότητες της εποχής μας, δημιουργούν όρους για την ανάπτυξη νικηφόρων αγώνων των αγροτοκτηνοτρόφων και των εργαζόμενων στον αγροτοδιατροφικό τομέα, για να ταϊστεί ποσοτικά αλλά και ποιοτικά ο λαός.

Απαραίτητη προϋπόθεση σε αυτή τη κατεύθυνση αποτελεί το κοινό μέτωπο των βιοπαλαιστών αγροτοκτηνοτρόφων με την πολυεθνική εργατική τάξη, τους άνεργους και τη νεολαία για την έξοδο από την Ε.Ε και τη σύγκρουση με την πολιτική του κεφαλαίου για να μην πεινάσει ο λαός με πρόγραμμα πάλης που περιλαμβάνει:

1) **τη δημιουργία δημοκρατικών πρωτοβάθμιων παραγωγικών συνεταιρισμών** των βιοπαλαιστών αγροτοκτηνοτρόφων και αλιέων. Συνεταιρισμοί ενταγμένοι σε μια σχεδιοποιημένη οικονομία με κριτήριο ότι θέλουμε να γίνουμε οι «ελεύθεροι συνεταιρισμένοι παραγωγοί», με κοινωνικοποιημένη τη γη και με εργατικό έλεγχο.

2) **την εθνικοποίηση-κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση** των τραπεζών και των όλων των αγροτοδιατροφικών επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας

3) **τη δημιουργία ενιαίου δημόσιου φορέα τροφίμων**, ερευνητικών κέντρων, κέντρων σποροπαραγωγής σε συνεργασία με τους παραγωγικούς συνεταιρισμούς και τα πανεπιστήμια, που θα συμβάλλει στην ανασυγκρότηση του παραγωγικού ιστού με κεντρικό σχεδιασμό και με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες. Με δημόσια πανεπιστήμια υποταγμένα στις κοινωνικές ανάγκες και όχι στη καπιταλιστική μηχανή.

4) ένα δημόσιο φορέα τροφίμων που **θα ελέγχει πλήρως τα σημεία πώλησης (σούπερ μάρκετ)**, με δημοκρατικό εργατικό έλεγχο στην επάρκεια, στη διάθεση και στον έλεγχο των τιμών.

5) **την ικανοποίηση των άμεσων αναγκών επιβίωσης για να υπάρχουν όροι παραμονής στην ύπαιθρο αλλά και την επιστροφή κόσμου από τα αστικά κέντρα**

σε αυτήν: Ανατροπή της ΚΑΠ, κατώτερες εγγυημένες τιμές που να καλύπτουν το κόστος παραγωγής και να εξασφαλίζουν ικανοποιητικό εισόδημα για αξιοπρεπή ζωή. Κατάργηση του τέλους επιτηδεύματος, του ΕΝΦΙΑ, των χαρατσιών σε σπίτια, οικόπεδα και αγροκτήματα για τους μικρομεσαίους αγρότες. Αφορολόγητο το οικογενειακό αγροτικό εισόδημα 12.000 ευρώ και 5000 ευρώ για κάθε παιδί. Να καταργηθεί το μητρώο αγροτών – αγροτικών εκμεταλλεύσεων που ξεκληρίζει τη φτωχολογιά και συμπιέζει τους μεσαίους παραγωγούς. Να σταματήσουν οι πλειστηριασμοί και οι κατασχέσεις σε βάρος των φτωχομεσαίων αγροτών και των εργαζομένων. Όχι στις περικοπές των επιδοτήσεων και τους περιορισμούς της νέας ΚΑΠ της ΕΕ για το 2014-2020. Αφορολόγητο πετρέλαιο για να καλλιεργηθεί η γη. Άμεση μείωση της τιμής του αγροτικού ηλεκτρικού ρεύματος. Κατάργηση του ΦΠΑ σε όλα τα καλλιεργητικά μέσα και εφόδια για τη μείωση του κόστους παραγωγής. Πλήρη δημόσια ασφάλιση της παραγωγής .Βιβλιάρια υγείας, χωρίς όρους και προϋποθέσεις σε όλους. Να ξαναδοθούν τα δώρα Χριστουγέννων – Πάσχα και το επίδομα άδειας στους συνταξιούχους του ΟΓΑ – Αύξηση της αγροτικής σύνταξης. Σύνταξη στα 60 χρόνια για τους αγρότες και στα 55 για τις αγρότισσες. Όχι στην εμπορευματοποίηση του νερού για άρδευση και ύδρευση. Δωρεάν επιστημονική επιμόρφωση, απαλλοτρίωση της μεγάλης αγροτικής ιδιοκτησίας, και ισοτιμία δικαιωμάτων με συλλογική σύμβαση εργασίας όλων των εργαζόμενων της υπαίθρου ανεξάρτητα από χρώμα, έθνος και θρησκεία.

6) τη περιβαλλοντική προστασία, τη δημόσια δωρεάν παιδεία και υγεία. Την ανάπτυξη και ανάδειξη των τοπικών πολιτισμών μέσω των παραγόμενων προϊόντων.

Η πάλη για τη συγκρότηση των **λαϊκών οργάνων επιβολής του προγράμματος πάλης** περνάει μέσα από την αναγκαία **δημοκρατική ανασυγκρότηση** του αγροτικού κινήματος η οποία πρέπει να προχωρά ταυτόχρονα με την **ταξική ανασυγκρότηση** του εργατικού κινήματος στην ύπαιθρο. Η πάλη αυτή χρειάζεται μια **αντικαπιταλιστική αριστερά** η οποία πρέπει

α) να συμβάλλει για **νέες μαζικές διαδικασίες και συλλογικότητες** στα χέρια αυτών που παράγουν και εργάζονται.

β) να συμβάλλει σε ένα **αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής** που θα ενώνει την εργαζόμενη πλειοψηφία , τους ανέργους και τα λαϊκά στρώματα και **θα επιβάλλει την κοινή δράση** όλων των δυνάμεων που καταλαβαίνουν ότι δεν μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή πολιτική εντός της Ε.Ε, αποπληρώνοντας ένα χρέος από λεφτά που πρώτα μας έκλεψαν και μετά μας «δάνεισαν».

γ) να ισχυροποιηθεί συγκροτώντας το πόλο της, μαχόμενη, σκεπτόμενη και ανεξάρτητη από την αστική πολιτική, **ανεξάρτητη από την συνδιαχειριστική αριστερά για να είναι πραγματικά χρήσιμη για το λαό**.

δ) να κάνει βήματα στον αγώνα αλλά και στην επεξεργασία για μια **ανώτερη διεθνοποιημένη και ποιοτικά αλλαγμένη , σοσιαλιστική παραγωγή με εργατική εξουσία** για ένα μέλλον και μια κοινωνία που μας ανήκει.

Το αγροτικό ζήτημα αποτελεί σοβαρή παράμετρο για το **σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης** του οποίου οι όροι συγκρότησής του διαμορφώνονται στο καμίνι της πάλης και των προβλημάτων του λαού και της εργατικής τάξης μέσα στις πιο δύσκολες συνθήκες.

Οι γεωπόνοι: **Βλάχος Κώστας** (Λευκάδα), **Βρατσίστας Γιώργος** (Άρτα), **Κώτσης Παναγιώτης** (Γιάννενα), **Μπακόλας Δημήτρης** (Γιάννενα), **Μπλέτσας Γιάννης** (Γιάννενα), **Νάνος Βαγγέλης** (Πρέβεζα), **Φωτιά Κωνσταντίνα** (Άρτα)